

MALENA RYDELL
 Chef Kultur/Nöje
 malena.rydell@city.se

MEJLA: NOJE@CITY.SE

FILMSLUSK. Stellan Skarsgårds favoritplats i Stockholm är Södermalm och det egna köket. 'Jag flyttade till Stockholm från Göteborg i 18-årsåldern på grund av en kärlek, men det var över redan när jag kom fram. I Stockholm är jag hemma. Det är här jag bor.'

FOTO: SOFIA RUNARSDOTTER

DE TRE MED HANS PETER MOLAND

En ganska snäll man (2010)

● En svart komedi om den utsläppte mördaren Ulrik (Skarsgård), som försöker vara till lags, men blir pressad mellan olika viljor. Å ena sidan krav på hämnd, å andra sidan komplicerade kvinnoaffärer.

Aberdeen (2001)

● Ett tajt drama om den unga advokaten Kajsa, som får i uppdrag att frakta hem sin stupfulle pappa (Skarsgård) till moderns dödsbädd på ett sjukhus i Aberdeen.

Zero Kelvin (1995)

● En psykologisk dramathriller. Den unge poeten Larsen lämnar flickvännen i Oslo för att vara jägare på Grönland i ett år. Där blir han inklämd i ett skjul med cynikern Randbæck (Skarsgård) och en bitter maktkamp uppstår.

Stellans eländiga män

MORD Vad gör Stellan Skarsgård med sina Hollywoodpengar? Svar: Han skaffar sig tid och möjlighet att få spela fler enfaldiga mördare. City träffade bioaktuelle Skarsgård för att prata skådespelarmetoder.

En fängelseport öppnas och ut släpps en intern i en snögloppig grå vardag. Stellan Skarsgård spelar Ulrik i den svarta komedin "En ganska snäll man". Ulrik är på samma gång mördare och mes. Några vill att han ska ha ihjäl folk, andra vill att han ska knulla. Ulrik försöker vara alla till lags.

De senaste 15 åren har Stellan Skarsgårds svenska filmprojekt blivit allt färre. Välbetalda amerikanska storfilmerna som "Mamma Mia" drar in pengar och varvas med nordiska prestigeprojekt, som samarbetet med den norske regissören Hans Petter Moland.

Stellan Skarsgård är både huvudrollsinnehavare och delfinansiär i

biokatuella Molandfilmen "En ganska snäll man". Tidigare har de gjort "Zero Kelvin" 1995, och "Aberdeen" 2001, som Skarsgård också medproducerade.

– Moland har gett mig tre av de bästa rollerna i mitt liv, men jag ser helt för jävlig ut i alla tre.

KONTRASTEN mellan de glittriga plåtåskorna i "Mamma Mia" och den fula scenmunderingen i "En ganska snäll man" är stor. Som Ulrik har Stellan Skarsgård en halvflikt som utmynnar i en tunn grå råttsvans. Trots sunket i Molandfilmerna är det dessa roller som står honom närmast.

Bottenskrapet av eländiga människor och miljöer i "En ganska snäll man" ger en omvänd form av stjärnglans. Ju fulare desto bättre, ungefär. Moland och Skarsgård har funnit varandra i de psykologiska porträtten och i de råa replikerna som landar i komik. Den karga stilen leder associationerna till bröderna Cohen eller Aki Kaurismäki.

Vad var svårast med att spela Ulrik i "En ganska snäll man"?

”Jag åt norsk färglös husmanskost som förberedelse.”

STELLAN SKARSGÅRD

Ålder: 58 år.

Bor: Söder.

Familj: 7 barn.

Aktuell: "En ganska snäll man", nu på bio i Stockholm. Inspelningen av Lars von Triers "Melancholia" börjar i juli.

– Manusets är rätt knepigt. Är det en tragedi eller komedi? Det komiska bygger på tragik, dålig kommunikation och tystnad. Utmaningen låg i att hitta rätt rytm, för att sedan kunna bryta mot den och bli orytmsk.

I en scen blir du tvungen att äta, bara för att vara snäll, fast du är mätt. Hur gjorde du för att få det att se så motbjudande ut?

– Jag tillbringade en hel vecka med att äta norsk färglös husmanskost som förberedelse.

Och så tuggar du fortfarande när du sätter på hyresvärdinnan...

– Ja, hyresvärdinnan har inte så lätt att hitta någon, och Ulrik är snäll och ställer upp. Också för att han har dåligt samvete.

I "Zero Kelvin", din och Molands första långfilm på karga isvidder, har du saftiga repliker. Minns du dem?

– Jo, det är ju en av mina bästa roller, vid sidan av "Den enskilda mördaren". Moland var inte så etablerad, men han visste vad han ville. I originalmanuset saknades en del repliker som senare kom med. Flera var mina

egna förslag på tillägg. Men först hade jag provat dem på mamma, som också hjälpte till.

I "Aberdeen" spelar du en stupfull norsk pappa. Din vuxna dotter försöker frakta dig till din ex-frus dödsbädd i Aberdeen. Hur gjorde du för att spela full?

– Det var riktigt roligt. Jag tillbringade två månader med att analysera olika grader av fylla och bakfylla. För att spela full måste man först slappna av så mycket att man faller ihop. Sedan får man kämpa för att hålla sig rak. När jag kom hem till barnen sade de "Spela full!". Och så gick jag in i bord och möbler.

Vilken blir er nästa film tillsammans?

– Jag läste just manusets "The Elephant", men ingenting är bestämt. Finansieringen är inte klar, så det är mycket osäkert. Det är "arthouse". "The Elephant" handlar om oljeborrning på 60-talet i Nordsjön och bygger på en bok, som är inspirerad av verkliga händelser.

ANN NORDSTRÖM
 ann.nordstrom@city.se